

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

í t é l e t e

Az ügy száma: Mfv.II.10.161/2021/3.

A tanács tagjai: Dr. Hajdu Edit a tanács elnöke

Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró

Nyíróné dr. Kiss Ildikó bíró

A felperes: felperes neve

cím1

A felperes képviselője:

Dr. Plesz-Balogh Anikó ügyvéd

cím2

Az alperes: alperes neve

cím3

Az alperes képviselője:

Dr. Bányai Judit ügyvéd

cím4

A per tárgya: munkáltató egészségsértése miatti kárfelelősség

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 2.Mf.31.118/2021/7.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Budapest Környéki Törvényszék 27.M.70.022/2020/33.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Ítéltábla 2.Mf.31.118/2021/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült 575.900 (ötszázhetvenötezer-kilencszáz) forint felülvizsgálati eljárási illeték az államot terheli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A mestervizsgával rendelkező, autószerelő végzettségű felperes 2013. október 28-án létesített munkaviszonyt az alperessel tehergépkocsivezető munkakörre.

[2] 2015. február 21-én a munkáltató telephelyén a szám1 forgalmi rendszámú MAN tehergépkocsi rakfelület ponyvázását végezte, miután a tehergépkocsit a plató lenyitható

oldalfalának felső szintjéig homokkal rakodták meg. A teherautó ponyvája a fülke és a rakfelület között fixen van rögzítve, erről a pontról kell azt a rakfelületre kihajtani, ezután az oldalsó és hátsó részeit a ponyvához rögzített kampósvégű gumipókokkal a rakfelület alsó részéhez kapcsolni. A felperes az ötödik kampó beakasztása után ellenőrizte, hogy megfelelő helyre, stabilan akasztotta-e be a kampót. Ehhez kissé meghajolva a rakfelület alá betekintett, amikor a rosszul beakasztott kampó kifordult, és felcsapódva a bal szemébe csapódott. A felperes a balesetet munkahelyi vezetőjének jelentette, majd felesége kórházba szállította.

[3] A munkabaleseti jegyzőkönyv szerint a balesethez vezető ok az volt, hogy a rakfelület alatt a kampó rosszul lett beakasztva, így amikor a felperes a gumipókot elengedte, az megfeszülve a kampót kifordította a helyéről. Megállapítást nyert, hogy a baleset óvatlan munkavégzés miatt következett be.

[4] A sérült részére védőszemüveget biztosítottak, azonban ezen munkavégzéshez annak használatára nem volt szükség. A telephely munkaterülete és az ott lévő eszközök nem akadályozták a gépkocsi biztonságos körbejárhatóságát, az azon történő munkavégzés biztonságát.

[5] A felperes a baleset következtében kórházba került, ahol a bal szemén lencse ruxatio és üvegtesti vérzés miatt 23G vitrectómiát végeztek, az üvegtest elülső részét eltávolították. A műtét után három nappal a csarnokzugból származó vérzés és az üvegtest ismételt bevérzése miatt revitrectómiát hajtottak végre, majd 2015 májusában műlencse beültetése történt.

[6] 2015. február 21-től kezdődően a felperes betegállományban volt, később az alperesnél a baleset miatt festési munkákat végzett, utóbb anyagkiadóként dolgozott.

[7] Az alperes, továbbá ... Kormányhivatala a szám2 számú határozatával a felperes munkahelyi balesetének üzemi baleseti jellegét elismerte.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[8] A felperes a megismételt eljárásban fenntartott keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes a 2015. február 21-én bekövetkezett munkabalesetért teljes mértékben felel a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (továbbiakban: Mt.) 166. § (1) bekezdése alapján.

[9] A balesettel összefüggésben gyógyszerköltség címén havi 10.000 forintot, ápolás címén egy hónapra 15.000 forintot, gondozás címén három hónapra 10.000 forintot, háztartási kisegítő címén hat hónapra 15.000 forintot, továbbá a jövőre nézve is folyamatosan, járadékszerűen havi 10.000 forintot, ház körüli és kerti kisegítő költségeként havi 8.000 forintot járadékszerűen, közlekedési költség címén havi 30.000 forintot járadékszerűen, kísérő költsége címén a gyógytartam időszakára havi 5.000 forintot igényelt. Keresetvesztés jogcímén jogfenntartással havi 10.000 forintot kért. A súlyos egészségromlás, maradandó

fogyatékoság miatt a fenti jogcímeken fennálló jogfenntartással bejelentett járadékok összegét havi 38.000 forintban határozta meg. Ezen túlmenően 5.000.000 forint sérelemdíjat igényelt utalva a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:52. §-ára, valamint 6:48. § (1) bekezdésére.

[10] A felperes hivatkozása szerint a balesettel érintett gumipók használatára vonatkozóan nem kapott oktatást. A gumipókos ponyvával ellátott gépjárművet a perbeli balesetkor első ízben vezette, ezt megelőzően olyan gépjárművekre volt beosztva, ahol a gumipókok számára fix beakasztási pontok, karikák voltak kialakítva.

[11] Vitatta, hogy a balesetet az ő elháríthatatlan magatartása okozta volna, ugyanis a munkáltató utasításait követve látta el a feladatot. Nem fogadta el az alapeljárásban kirendelt munkavédelmi szakértő azon véleményét, hogy a gumipók használatához nincs szükség speciális szakismeretre vagy gyakorlatra.

[12] Álláspontja szerint a perben beszerzett szakértői vélemény nem igazolja, hogy a kárt kizárólag a károsult elháríthatatlan magatartása okozta, ezzel szemben az alperes megsértette a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény (továbbiakban: Mvt.) 54. § (1) (2) bekezdésében és (7) bekezdésében foglaltakat.

[13] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Álláspontja szerint a perbeli munkabaleset körében őt felelősség nem terheli, az Mt. 166. § (1) bekezdés a) és b) pontja alapján mentesül a kártérítési felelősség alól, mert a kárt a munkáltató ellenőrzési körén kívül eső körülmény okozta, továbbá kizárólag a károsult magatartása miatt következett az be.

[14] A kereset összecszerűségét is vitatta állítva, hogy a felperes nem tett eleget az Mt. 6. § (2) és (4) bekezdésében rögzített követelményeknek, nem tájékoztatta a munkáltatót egészségi állapotáról, munkavégzéssel kapcsolatos terveiről, szándékáról, balesetét követő első jelentkezésekor már a kereseti kérelemben megjelölt alaptalan és eltúlzott követeléssel állt elő.

[15] Rámutatott arra, hogy a felperes sérülti meghallgatása során nem tett említést a gumipók hibájáról, erre csupán utólag és alaptalanul hivatkozik.

Az első- és a másodfokú bíróság ítélet

[16] A Budapest Környéki Törvényszék 27.M.70.022/2020/33. számú ítéletével a keresetet elutasította és a felperest perköltség viselésére kötelezte. Rögzítette, hogy az illeték az államot terheli.

[17] Az elsőfokú bíróság ítéletében utalt az Mt. 166. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakra, valamint a munkavédelemről szóló 1993.évi XCIII. törvény (Mvt.) 40. §-ára, 42. §-ára, 50. §-ára, 54. §-ára, 55. §-ára, 63. §-ára és a 87. §-ban szabályozottakra.

[18] A lefolytatott bizonyítás eredményeként az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a baleset az alperes ellenőrzési körébe tartozott, és elvárható volt tőle, hogy a károkozó körülmény bekövetkezését elkerülje, a kárt elhárítsa. Az ítélezési gyakorlat az ellenőrzési kör értelmezése során egységes abban, hogy amennyiben a baleset a munkavállaló munkakörébe tartozó feladatoknak a munkáltató által irányított ellátása körben munkaidőben történik, akkor arra kiterjed a munkáltató ellenőrzési köre.

[19] Az ítélezési gyakorlat szerint annak ellenére, hogy a baleset körülményei pontosan nem állapíthatók meg, a munkáltató nem zárható el annak bizonyításától, hogy azt a munkavállaló kizárólagos és elháríthatatlan magatartása okozta. Az elháríthatatlanság a munkáltató részéről akkor állapítható meg, ha minden rendelkezésre álló eszközt felhasználva sem tudta befolyásolni a baleset bekövetkezését, illetőleg az ahhoz vezető okokat.

[20] A munkabaleseti jegyzőkönyv tartalmazza, hogy a baleset óvatlan munkavégzés miatt következett be, amelyet azzal indokolt, hogy az elkerülhető lett volna, ha a sérült a gumipókot nem engedi el, amíg meg nem győződik annak biztonságos rögzítéséről. A felperes a munkabaleseti jegyzőkönyvet és a sérült meghallgatásáról készült jegyzőkönyvet tartalmuk ismeretében aláírta, ekkor nem jelezte sem a gumipók, sem a ponyva, sem pedig a beakasztási hely hibáját vagy azok nem megfelelő voltát. Utóbb a perben hivatkozott arra, hogy nem U alakú sínbe, hanem zártszelvénybe kellett beakasztani a gumipókokat állítva, hogy túl volt rakva a tehergépkocsi, emiatt túlzottan feszült a ponyva és a gumipók.

[21] A bíróság az alperes által csatolt munkavédelmi oktatási napló, továbbá a meghallgatott tanúk vallomása alapján arra a következtetésre jutott, hogy a 2015. január 29-én megtartott munkavédelmi oktatáson a felperes részt vett. Ezen, és az ezt megelőző éves oktatásokon is szóba került a ponyvázás szabályos lebonyolításának módszere, a munkagépek emelésére, kezelésére, biztonságos teheremelésre és az ezzel kapcsolatos egyes munkafázisokra vonatkozó szabályok ismertetése.

[22] A perben kirendelt igazságügyi munkavédelmi szakértő véleményében, továbbá kiegészítő szakértői véleményében úgy foglalt állást, hogy a tematika szerint az oktatás kitért a munkahelyi veszélyforrások és kockázatok munkaterületenkénti ismertetésére, azok optimális szinten tartásának lehetőségeire és előírásaira. A szakértő véleménye szerint a több évtizedes gyakorlattal rendelkező gépkocsivezetőnek akkor is tisztában kell lennie a rögzítés veszélyeivel illetőleg kockázataival, ha az éves ismétlődő munkavédelmi oktatás során esetleg erre külön nem hívják fel a figyelmét.

[23] Nem csupán a perben kirendelt igazságügyi szakértő, hanem a munkavédelem területén szakértelemmel rendelkező, a perben tanúként meghallgatott tanú vallomása is alátámasztotta, hogy az alperes dokumentációja megfelelő részletességű volt, az a kockázatokat feltárta.

[24] A perben kirendelt igazságügyi szakértő a bíróság felhívására helyszíni szemlét tartott. Ennek során megállapította, hogy a balesettel érintett teherautó ponyvázására az alperes által alkalmazott ponyva és gumipókok műszaki paramétereit illetően megfelelőek voltak. A gumipókok alkalmasak a ponyva leszorítására, azok egyformák, a gumikon szakadás és javítás nem található, a kampók horogrésze ép állapotú. A szakértő szerint a ponyva gumipókokkal történő rögzítéséhez nem szükséges speciális szakismeret, különleges készség és megfelelő idejű gyakorlat, azt bárki biztonsággal el tudja végezni.

[25] Az igazságügyi szakértői vélemény és tanú tanúvallomása egyaránt cáfolta azt a felperesi tényállítást, hogy a rakomány letakarásához használt eszközök ellenőrzése kizárólag a munkáltató kötelezettsége. A szakértői vélemény kiegészítése értelmében az Mvt. 54. § (7) bekezdés b) pontja alapján időszakos ellenőrzésnél a munkáltató határozza meg, hogy milyen rendszerességgel tart kimondottan ilyen célú ellenőrzést.

[26] A szakértői helyszíni szemle több mint öt évvel a baleset után történt. A felperes a per során megkérdőjelezte, hogy az ekkor megvizsgált gumipókok, ponyva és beakasztási hely állapota azonos volt a balesetkorival, és az utolsó tárgyaláson a beakasztási hely azonos állapotát, annak kialakítását is vitatta. A felperest a bíróság kötelezte a helyszíni szemlén történő személyes megjelenésre, aki ennek nem tett eleget, de az akadályát sem közölte. Emiatt a bíróság a felperes terhére értékelte, hogy a szakértő részére nem tudta megmutatni pontosan milyen módon hajtotta végre a ponyvázást, kifogásait nem közölte, illetve távolléte miatt maga sem győződhetett meg arról, hogy azonos állapotú-e a munkaeszköz a balesetkorival.

[27] A meghallgatott valamennyi tanú elmondta, hogy az autón az alperes a balesetet követően semmilyen változtatást nem eszközölt. Mind a ponyva, mind a gumipókok, mind pedig a beakasztási hely kialakítása és állapota változatlan maradt, nem volt szükség sem cserére, sem javításra. A munkáltatóval kapcsolatban álló cég neve Kft. a bíróság megkeresésére úgy nyilatkozott, hogy a teherautón lévő gumipókok nem tőlük származnak, továbbá 2007 és 2015 között ők nem készítettek ponyvát a perbeli teherautóra, az náluk nem járt. Ebből következően a bíróság álláspontja szerint a gépjármű tartozékait a baleset után nem cserélték.

[28] Az alperest nem terheli mulasztás abban, hogy a balesetet nem tudta megelőzni vagy megakadályozni, kifejezetten a munkavállaló feladata volt meggyőződni a munkaeszközök állapotáról, és amennyiben hibát észlelt, tájékoztatni arról a munkáltatót. A felperes nem észlelt hibát, négy gumipókot helyesen beakasztott, és ismerte a helyes technikát. Mindez azt támasztja alá, hogy nem a munkaeszköz hibája okozta a balesetet.

[29] A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla 2.Mf.31.118/2021/7. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és a felperest perköltség fizetésére kötelezte.

[30] A másodfokú bíróság szerint a balesettel érintett munkafolyamatnál alkalmazott rögzítési mód, így az ahhoz használt ponyva és a gumipók biztonságos és megfelelő voltának eldöntése szakkérdés volt a perbeli eljárásban. A szakértő pedig megállapította, hogy a

teherautó ponyvázásához az alperes által alkalmazott ponyva és gumipók a műszaki paramétereit illetően megfelelt az előírásoknak.

[31] Az alperes a ponyvázási munkafolyamat elvégzésére, annak biztonságos kivitelezéséhez szükséges „lépések” részletes leírásával, 2014. január 27-ei keltezéssel utasítást készített. Ebben előírta, hogy a gumipók beakasztása, illetve kiakasztása során egyik kézzel a gumipókot feszesen kell tartani, a másik kézzel kell a kampót ki- és beakasztani, és minden esetben meg kell győződni annak megfelelőségéről.

[32] Egyértelmű volt az anyagkitermelő és anyagmozgató járművek biztonsági előírásai között rögzített azon szabály, hogy a gumipókos ponyvarögzítési megoldás esetén annak beakasztása és megfelelősége kétkezes munkafolyamat, így a helyes rögzítés ellenőrzése csak olyan módon történhet meg, hogy egyik kézzel a gumipókot feszesen kell tartani, másik kézzel kell a beakasztás helyességét tapintással ellenőrizni. A felperes a fellebbezési állításával szemben nem követte ezen munkáltatói utasítást.

[33] Dr. szakértő neve igazságügyi munkavédelmi szakértő véleményében azt rögzítette, hogy a felperes a kampó beakasztásának megfelelőségére vonatkozó „kitapintási szabályt” követte, amikor a nem látható helyen tapintással kívánt meggyőződni a kampó beakasztásának megfelelőségéről. Mindez azonban nem azonos a munkafolyamatra vonatkozó teljes munkáltatói utasítás megtartásával.

[34] A szakértő kifejezetten megállapította, hogy az alperes műveleti utasítást készített a perbeli munkafolyamatra, amelyet egyébként egyszerű munkafogásnak minősített a szakvélemény, és azt rögzítette, hogy ennek betartása esetén a művelet elfogadható kockázattal elvégezhető. Abból a szakértői megállapításból pedig, miszerint az alperes által biztosított eszköz megfelelő használatával a baleset elkerülhető lett volna, az következik, hogy az alperes által adott műveleti utasítás megtartásának hiánya vezetett a balesethez.

[35] A helyszíni szemle alátámasztotta, hogy a munkáltató utasítása szerinti kétkezes művelet esetén a kampó rögzítési helyének módosztatól, formájától függetlenül a perbeli baleset nem következhetett volna be. A felperes maga sem vitatta, hogy a gumipók beakasztásának technikáját, az arra vonatkozó előírást ismerte, e körben helyesen értékelte az elsőfokú bíróság a felperes több évtizedes gépjárművezetői gyakorlatát.

[36] Igazolást nyert, hogy azok a gumipókok voltak használatban, amelyeket a szakértő is szemrevételezett, és megállapította, hogy rendeltetésszerű használatra alkalmasak. A beakasztás módját a szakértő szintén megvizsgálta, fényképfelvételek készültek, annak, hogy az évek elteltével a tanúk e körben esetlegesen eltérően nyilatkoztak, a per eldöntése szempontjából nincs jelentősége.

[37] Helytállóan hivatkozott arra az alperes fellebbezési ellenkérelmében, hogy a szakértő nem állapította meg a baleset okát, kizárólag a beakasztás nem megfelelő módjáról nyilatkozott, de ebből is az következik, hogy amennyiben helyesen végzi el a felperes az ellenőrzést, és mindaddig nem engedi el a gumipókot, amíg azt tapintással nem ellenőrizte, akkor az esemény nem következett volna be.

[38] Megalapozatlanul állította a felperes az Mvt. 54. § (1) (2) bekezdésének alperes általi megsértését, mivel a munkáltató a munkafolyamatra vonatkozó kockázatértékelést elvégezte, a veszélyforrásokat feltárta. A baleset kivizsgálása megtörtént, a gumipók minőségére vonatkozó felperesi állítások nem voltak helytállóak, a szakértői bizonyítás erre is kiterjedt, és önmagában a gumipók szemléjének évekkel későbbi megtörténte a perbeli baleset kivizsgálásának megfelelőségét nem cáfolta.

A felperes felülvizsgálati kérelme és az alperes ellenkérelme

[39] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a jogalap körében az alperes teljes kárfelelősségének megállapítását kérte. A kártérítési igények összezszerűsége és a sérelemdíj tekintetében az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását indítványozta. Perköltséget is igényelt.

[40] Álláspontja szerint az eljáró bíróságok megsértették a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (rPp.) 206. § (1) bekezdésében foglaltakat, mivel a tényállást nem megfelelően tárták fel, és ezért helytelen következtetésre jutottak. Tévesen alkalmazták az Mt. 166. § (2) bekezdés b) pontjában foglaltakat is.

[41] Amennyiben a baleset a munkavállaló figyelmetlensége, vigyázatlansága, ügyetlensége, a munkáltatói előírások megszegése miatt következik be, ez még nem jelenti feltétlenül azt, hogy a károsodásnak ezek voltak a kizárólagos okai a Kúria ítélkezési gyakorlata szerint.

[42] Az ítéletek rögzítik, hogy a munkabaleseti jegyzőkönyvben megállapítottak szerint a baleset óvatlan munkavégzés miatt történt, amelyet azzal indokoltak, hogy az elkerülhető lett volna, ha a felperes a gumipókot nem engedi el, amíg nem győződik meg annak biztonságos rögzítéséről.

[43] Nem jelölte meg a szakértő, hogyan kerülhette volna el a balesetet a felperes, hogy járt volna el a tőle elvárható gondossággal, hiszen egy szabadszemmel nem látható, csupán tapintással érezhető területre kellett a gumipókot beakasztani, így annak a lehetősége, hogy az nem akad be, valós kockázat, és ez nem a munkavállaló készségein, gyakorlatán vagy gondosságán múlik. Pontosan ezért kell a beakasztást követően ellenőrizni tapintással annak megfelelőségét. A kiakadás lehetőségével tehát a munkáltató is számolt, ezért írta elő a beakasztás után az ellenőrzést.

[44] A szakértői vélemény nem támasztja alá, hogy a kárt kizárólag a károsult elháríthatatlan magatartása okozta, és azt sem, hogy a munkáltató részéről ez elháríthatatlan lett volna. Ezért az első- és a másodfokú bíróság a bizonyítékok értékelése során a szakértői véleményből téves következtetést vont le akkor, amikor megállapította, hogy az Mt. 166. § (2) bekezdés b) pontja szerinti mentesülés feltételei fennállnak.

[45] A felperes az alperes utasításai szerint járt el, tehát a kárt nem kizárólag a károsult magatartása okozta. A szakértői vélemény maga sem tudta megjelölni, hogy mi volt a baleset konkrét oka, így annak körülményei egyértelműen nem tisztázhatóak.

[46] A szakértői véleménytől eltérően értékelték a bíróságok a felperes szerepét, és a bizonyítékokkal ellentétesen jutottak arra a következtetésre, hogy az kizárólag a felperes elháríthatatlan magatartása miatt történt.

[47] Az Mvt. 54. § (1) és (2) bekezdését is tévesen alkalmazták a bíróságok. A gumipók vizsgálata a baleset után nem történt meg, holott a tények feltárása az Mvt. rendelkezései szerint az alperes kötelezettsége volt, így hat évvel a baleset után már nem bizonyítható, hogy azok a gumipókok voltak használatosak akkor, amelyek ma. Az alperes a baleset elkerülése érdekében nem vizsgálta az alkalmazott eszközök biztonságát, az esetlegesen fellépő veszélyeket.

[48] A szakértő által elfogadott, a gumipók használatával együtt járó veszély nyilvánvaló megléte ellenére a munkáltató kockázatértékelése hiányos. Amennyiben azt elvégezte volna, az alperes könnyen juthatott volna arra az eredményre, hogy a fémvégű horoggal ellátott gumipók kiakadása súlyos személyi sérülést okozhat.

[49] A peres eljárásban beszerzett szakértői vélemény, a munkáltató által csatolt kockázatértékelés és tanúnyilatkozat nem bizonyítja a másodfokú bíróság döntését, miszerint a baleset kizárólag a felperes közrehatása nyomán következett be.

[50] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[51] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

[52] A rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatta felül.

[53] Helyesen indult ki a másodfokú bíróság abból a tényből, hogy a baleset bekövetkezésének körülményei, az alkalmazott rögzítési mód, a gumipók és ponyva megfelelő voltának eldöntése szakértői kérdés. A szakvélemény megállapításai szerint pedig a ponyva és az annak leszorítására alkalmazott gumipók megfelelt a biztonságos munkavégzés feltételeinek. Rögzítette a szakértő, hogy a beakasztáshoz kialakított platót tartó U szelvényű idomacél talpszélessége, annak méretei alkalmasak voltak arra, hogy a gumipók kampóját biztonságosan megtartsák.

[54] Bizonyítást nyert, hogy a ponyvázási munkafolyamat elvégzéséhez a munkáltató utasítást készített, az abban foglaltakat pedig a felperes ismerte. E körben nem volt figyelmen kívül hagyható az sem, hogy a gumipók használata egyszerű munkafolyamat, különösebb képesítést, képzettséget nem igényel, a több éves gyakorlattal rendelkező felperestől pedig elvárható volt annak megfelelő használata.

[55] A másodfokú bíróság azt is helyesen rögzítette, hogy a gumipókos munkamenet - a gumipók beakasztása és annak megfelelőségének ellenőrzése – kétkezes folyamat. A munkabaleseti jegyzőkönyv – amit a felperes elfogadott –, a sérülti nyilatkozat, a meghallgatott tanúk vallomásai, valamint a szakvélemény alapján helyesen következtetett arra a másodfokú bíróság, hogy a baleset a felperes nem kellő körültekintéssel végzett munkájának a következménye. A beakasztás helyének kitapintása és a behelyezés megfelelőségének ellenőrzése során nem fogott rá másik kezével a gumipókra, és ennek következtében szenvedte el a súlyos szemsérülést.

[56] Alaptalanul állította a felperes, hogy a munkáltató megsértette az Mvt. 54. § (1) (2) bekezdésében foglaltakat, nem tárta fel kellőképpen a gumipókos munkavégzés veszélyeit. Ezzel szemben a munkáltató a ponyvázási munkafolyamatot szabályozta, a kockázatértékelést elvégezte, a veszélyforrásokat feltárta, és intézkedett azok kiküszöböléséről. A balesetvédelmi oktatás a ponyvázás során követendő előírásokra is kiterjedt, amit a felperes maga sem tett vitássá.

[57] A baleset kivizsgálása megtörtént, szakértő ellenőrizte a gumipókok minőségét, amit megfelelőnek talált. A szakértő által lefolytatott helyszíni szemlén a felperes nem jelent meg, ennek indokát sem adta, és ítéleti bizonyossággal megállapíthatóan nem támasztotta alá azon állítását, hogy az évekkel későbbi vizsgálat során már más gumipókot használtak a kérdéses tehergépocsin, mint ami a balesetet okozta.

[58] Helyesen fejtette ki a jogerős ítéletében [50.] a másodfokú bíróság, hogy a szakértő bár pontosan nem tudta megjelölni a baleset okát, de a beakasztási művelet nem megfelelő voltára egyértelműen utalt. Így pedig részletes indokát adva jutott a másodfokú bíróság arra a megállapításra, hogy a baleset nem következett volna be, ha a felperes mindaddig nem engedi el a gumipókot, amíg tapintással nem ellenőrzi a beakasztás helyességét. Ebből következően pedig a felperes által hivatkozott jogesetek (Mfv.I.10.338/2017., Mfv.I.10.040/2020/7.) nem lehettek jelen perben iránymutatóak, a baleset kizárólag a felperes elháríthatatlan magatartása miatt következett be (Mt. 166. § (2) bekezdés b) pont).

[59] A felperes a rPp. 206. §-a megsértését is alaptalanul állította. A bíróságok a bizonyítékokat a maguk összességében értékelik és meggyőződésük szerint bírálják el. A perben eljáró bíróságok a rendelkezésre álló okirati bizonyítékokat, tanúvallomásokat, szakvéleményeket megfelelően értékelték, és azokból helyes következtetésre jutottak.

[60] A rPp. 275. § (1) bekezdés alapján a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt, ebből következően nincs helye a bizonyítékok felülmérlegelésének. A Kúria csak azt vizsgálhatja, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelése okszerűen történt-e (BH 2002.29.).

[61] Fentiek alapján a felperes megalapozatlanul állította, hogy a megállapított tényállás téves volt, amiből helytelen következtetésre jutott a másodfokon eljáró bíróság. A bizonyítékok mérlegelése azonban helyesen történt, a bíróság eleget tett e körben indokolási kötelezettségének is, jogszabálysértés megállapítására nem volt mód.

[62] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[63] A felülvizsgálati eljárásban pernyertes alperesnek igazolt költsége nem merült fel, ezért ebben a kérdésben a Kúria a határozathozatalt mellőzte a rPp. 79. § (1) bekezdése alapján.

[64] A felülvizsgálati eljárásban pervesztes felperes munkavállalói költségkedvezményére figyelemmel az adott ügyben irányadó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján a felülvizsgálati eljárás 1990.évi XCIII. törvény (Itv.) 50.§ (1) bekezdés alapján számított illetéke az államot terheli.

[65] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el a rPp.274.§ (1) bekezdésének megfelelően.

Budapest, 2022. április 12.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró,

Nyíróné dr. Kiss Ildikó s.k. bíró